

Internationell konvention om medborgerliga och politiska rättigheter

Konventionsstaterna,

som anser att, i överensstämmelse med principerna i Förenta nationernas stadga, erkännandet av det inneboende värdet hos alla dem som tillhör människosläktet och av deras lika och obestridliga rättigheter utgör grundvalen för frihet, rättvisa och fred i världen,

som erkänner att dessa rättigheter utgår från det inneboende värdet hos varje människa,

som erkänner att, i överensstämmelse med den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, visionen om den fria människan som åtnjuter medborgerliga och politiska friheter samt frihet från fruktan och nöd endast kan uppnås om sådana villkor skapas att var och en kan åtnjuta sina medborgerliga och politiska rättigheter såväl som sina ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,

som beaktar staternas skyldighet enligt Förenta nationernas stadga att främja allmän respekt för och iakttagande av mänskliga rättigheter och friheter,

som beaktar att varje människa har förpliktelser mot andra människor och mot sitt samhälle och är skyldig att medverka till att rättigheterna i denna konvention främjas och följs,

har kommit överens om följande artiklar.

Del I

Artikel 1

1. Alla folk har rätt till självbestämmande. Med stöd av denna rätt får de fritt bestämma sin politiska ställning och fritt fullfölja sin ekonomiska, sociala och kulturella utveckling.

2. Alla folk får för sina egna syften fritt förfoga över sina egna naturrikedomar och naturtillgångar, men det får inte ske till men för förpliktelser som härrör från det

internationella ekonomiska samarbetet, som vilar på principen om det gemensamma intresset och den internationella rätten. Ett folk får inte i något fall berövas sina möjligheter till försörjning.

3. Konventionsstaterna, däribland de stater som har ansvaret för förvaltning av icke-självstyrande områden och förvaltarshipsområden, skall medverka till att rätten till självbestämmande förverkligas och skall respektera denna rätt i överensstämmelse med bestämmelserna i Förenta nationernas stadga.

Del II

Artikel 2

1. Varje konventionsstat åtar sig att respektera och tillförsäkra var och en som befinner sig inom dess territorium och är underkastade dess jurisdiktion rättigheterna i denna konvention utan åtskillnad av något slag, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationell eller social härkomst, egendom, börd eller ställning i övrigt.

2. Varje konventionsstat åtar sig att, i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser och bestämmelserna i denna konvention, vidta nödvändiga åtgärder för att, genom lagstiftning eller på annat sätt, tillförsäkra de rättigheter i konventionen som inte redan är förverkligade.

3. Varje konventionsstat åtar sig:

a) att säkerställa att var och en vars rättigheter och friheter enligt denna konvention kränkts skall ha tillgång till ett effektivt rättsmedel, även om kränkningen har begåtts av en ämbetsman i tjänsten.

b) Att säkerställa att den som vill använda sådana rättsmedel skall få sina rättigheter prövade av behöriga rättsliga, administrativa eller lagstiftande myndigheter eller av annan myndighet som är behörig enligt statens rättsordning samt att utveckla möjligheterna till rättslig prövning.

c) Att säkerställa att de behöriga myndigheterna verkställer beslut som fattats i de fall talan har befunnits befogad.

Artikel 3

Konventionsstaterna åtar sig att tillförsäkra män och kvinnor lika rätt att åtnjuta alla de medborgerliga och politiska rättigheter som omfattas av denna konvention.

Artikel 4

1. Vid ett allmänt nödläge som hotar nationens fortbestånd och som officiellt har tillkännagivits, får konventionsstaterna vidta åtgärder som inskränker deras åtaganden enligt denna konvention i den utsträckning det är strikt nödvändigt med hänsyn till situationens krav, om dessa åtgärder inte strider mot landets övriga åtaganden enligt den internationella rätten och inte innebär diskriminering enbart på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion eller social härkomst.

2. Inga inskränkningar får göras i artiklarna 6, 7, 8.1, 8.2, 11, 15, 16 och 18 med stöd av bestämmelsen i föregående punkt.

3. En konventionsstat som begagnar sig av rätten till inskränkning från konventionen skall genom förmedling av Förenta nationernas generalsekreterare omedelbart underrätta de övriga konventionsstaterna om de bestämmelser från vilka inskränkningar har gjorts och om motiven för dem. Ett ytterligare meddelande skall lämnas i samma ordning den dag då staten upphäver dessa inskränkningar.

Artikel 5

1. Ingen bestämmelse i denna konvention får tolkas som att den innebär rätt för någon stat, grupp eller person att ägna sig åt sådan verksamhet eller utföra sådana handlingar som syftar till att tillintetgöra någon av de rättigheter och friheter som inskrivits i konventionen eller till att begränsa dem i större utsträckning än konventionen tillåter.

2. Inga begränsningar eller inskränkningar skall medges i fråga om de grundläggande mänskliga rättigheter som erkänns eller gäller i en konventionsstat med stöd i lag eller annan författning, överenskommelse eller sedvänja av den anledningen att konventionen inte erkänner dessa rättigheter eller att den erkänner dem i mindre utsträckning.

Del III

Artikel 6

1. Varje människa har en inneboende rätt till livet. Denna rätt skall skyddas genom lag. Ingen får godtyckligt berövas sitt liv.
2. I länder som inte har avskaffat dödsstraffet, får dödsdom avkunnas endast för de allvarligaste brotten i enlighet med den lag som gällde vid tiden då brottet begicks. Denna lag får inte strida mot bestämmelserna i denna konvention eller i konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord. Detta straff skall endast kunna verkställas efter slutlig dom av behörig domstol.
3. När berövande av liv utgör folkmord, skall ingen bestämmelse i denna artikel tillåta en konventionsstat att på något sätt avvika från någon skyldighet den har åtagit sig enligt bestämmelserna i konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord.
4. En dödsdömd person skall ha rätt att begära nåd eller förvandling av straffet. Amnesti, nåd eller förvandling av dödsstraffet skall kunna beviljas i samtliga fall.
5. Dödsdom skall inte avkunnas för brott som begåtts av personer under 18 år och skall inte verkställas mot havande kvinnor.
6. Ingen bestämmelse i denna artikel skall kunna åberopas för att fördröja eller förhindra att en konventionsstat avskaffar dödsstraffet.

Artikel 7

Ingen får utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Särskilt får ingen utan sitt fria samtycke utsättas för medicinska eller vetenskapliga experiment.

Artikel 8

1. Ingen får hållas i slaveri. Varje form av slaveri och slavhandel skall vara förbjuden.
2. Ingen får hållas i träldom.

3. a) Ingen får tvingas att utföra tvångsarbete eller annat obligatoriskt arbete.

b) Bestämmelsen i a ovan skall inte utgöra något hinder mot verkställande av en dom om straffarbete som avkunnats av en behörig domstol i stater där frihetsberövande i form av straffarbete kan åläggas som påföljd för brott.

c) Med termerna *tvångsarbete* eller *obligatoriskt arbete* skall i denna punkt inte förstås

i) arbete eller tjänstgöring som inte åsyftas i stycke b ovan och som regelmässigt utkrävs av någon som är berövad sin frihet genom ett rättsligt giltigt domstolsbeslut eller av någon som är villkorligt frigiven,

ii) tjänstgöring av militär art och, i länder där samvetsbetänkligheter mot sådan tjänstgöring beaktas, annan samhällstjänst som enligt lag utkrävs av personer som hyser samvetsbetänkligheter,

iii) tjänstgöring som utkrävs då nödläge eller olycka hotar samhällets fortbestånd eller välfärd,

iv) arbete eller tjänstgöring som ingår i normala medborgerliga skyldigheter.

Artikel 9

1. Var och en har rätt till frihet och personlig säkerhet. Ingen får utsättas för godtyckligt gripande eller frihetsberövande. Ingen får berövas sin frihet annat än av sådana skäl och på sådant sätt som föreskrivs i lag.

2. En person som grips skall vid gripandet underrättas om skälen för gripandet och skall utan dröjsmål underrättas om varje anklagelse mot henne eller honom.

3. Den som har gripits eller på annat sätt berövats sin frihet på grund av anklagelse för brott skall utan dröjsmål ställas inför domare eller en sådan annan ämbetsman som enligt lag är behörig att döma och skall ha rätt till rättegång inom skälig tid eller att släppas. Det skall inte vara en allmän regel att en person hålls i förvar i avvaktan på rättegång, men för frigivning får krävas garantier för att personen verkligen inställer sig till rättegången vid ett annat tillfälle under det rättsliga förfarandet samt, i förekommande fall, för verkställighet av domen.

4. Den som har berövats sin frihet genom gripande eller på annat sätt skall ha rätt att inför domstol kräva att lagligheten av frihetsberövandet utan dröjsmål prövas och att frigivning beslutas i de fall åtgärden är olaglig.

5. Den som har utsatts för olagligt gripande eller annat olagligt frihetsberövande skall ha rätt till skadestånd.

Artikel 10

1. Var och en som har berövats sin frihet skall behandlas humant och med aktning för människans inneboende värde.

2. a) Åtalade personer skall, om inte exceptionella förhållanden råder, hållas åtskilda från dömda personer och skall ges särskild behandling med hänsyn till att de inte är dömda.

b) Unga lagöverträdare som är åtalade skall hållas åtskilda från vuxna personer, och deras fall skall avgöras så skyndsamt som möjligt.

3. Kriminalvårdssystemet skall innefatta behandling av intagna och dess huvudsakliga syfte skall vara deras bättring och återanpassning i samhället. Unga lagöverträdare som dömts för brott skall hållas åtskilda från vuxna och ges en behandling som är anpassad efter deras ålder och rättsliga ställning.

Artikel 11

Ingen får fängslas enbart på grund av sin oförmåga att fullgöra en avtalad förpliktelse.

Artikel 12

1. Var och en som lagligen befinner sig inom en stats territorium har rätt att röra sig fritt där och att fritt välja bostättningsort.

2. Var och en får fritt lämna vilket land som helst, även sitt eget.

3. Ovannämnda rättigheter får inte underkastas andra inskränkningar än de som stadgas i lag och är nödvändiga för att skydda den nationella säkerheten, den allmänna ordningen,

folkhälsan eller sedligheten eller andra människors rättigheter och friheter samt är förenliga med de övriga rättigheter som stadgas i denna konvention.

4. Ingen får godtyckligt förvägras rätten att resa in i sitt eget land.

Artikel 13

En utlänning som lagligen befinner sig inom en konventionsstats territorium får avlägsnas därifrån endast efter ett beslut som fattats i laga ordning. Om inte tvingande skäl som hänför sig till den nationella säkerheten talar mot det, skall personen tillåtas framlägga de skäl som talar mot avlägsnandet och få sin sak omprövad av behörig myndighet eller av en eller flera personer som särskilt utsetts av myndigheten, och får för detta ändamål företrädas inför denna myndighet.

Artikel 14

1. Alla människor skall vara lika inför domstolar och tribunaler. Var och en skall, vid prövningen av en anklagelse mot honom eller henne för brott eller av hans eller hennes rättigheter och skyldigheter i tvistemål, vara berättigad till en rättvis och offentlig förhandling vid en behörig, oberoende och opartisk domstol som upprättats enligt lag. Medierna och allmänheten får vägras tillträde till hela eller delar av rättegången av hänsyn till sedligheten, den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten i ett demokratiskt samhälle eller då hänsynen till parternas privatliv kräver det eller, i den mån domstolen finner det strängt nödvändigt, i de fall då, på grund av särskilda omständigheter, offentlighet skulle kunna skada rättvisans intresse. Dock skall domar som avkunnats i brottmål eller tvistemål offentliggöras, utom i fall då unga personers intressen kräver att så inte sker eller då rättegången gäller äktenskapsmål eller förmyndarskap för barn.

2. Den som är anklagad för brott skall ha rätt att betraktas som oskyldig till dess att hans eller hennes skuld har fastställts enligt lagen.

3. Den anklagade skall vid prövningen av en anklagelse för brott utan åtskillnad på person vara berättigad till minst följande garantier:

a) Att utan dröjsmål och i detalj bli underrättad på ett språk som han eller hon förstår om innebörden av anklagelsen och dess grund.

b) Att få tillräcklig tid och möjlighet att förbereda sitt försvar och att rådgöra med ett rättegångsbiträde efter eget val.

c) Att få sin sak prövad utan oskäligt dröjsmål.

d) Att få sin sak prövad i sin närvaro och att försvara sig personligen eller genom rättegångsbiträde efter eget val, att bli underrättad om sin rätt till rättegångsbiträde, om han eller hon inte har ett sådant, och att i varje mål där rättvisans intresse kräver det, kostnadsfritt få sig anvisad ett rättegångsbiträde, i de fall han eller hon inte har tillräckliga medel för att betala ett sådant biträde.

e) Att förhöra eller låta förhöra de vittnen som åberopas mot honom eller henne och att för egen del få låta inkalla och förhöra vittnen under samma förhållanden som de vittnen som åberopas mot honom eller henne.

f) Att kostnadsfritt få biträde av tolk om han eller hon inte förstår eller talar det språk som används vid domstolen.

g) Att inte tvingas att vittna mot sig själv eller erkänna sig skyldig.

4. I mål mot unga lagöverträdare skall rättegångsförfarandet ta hänsyn till deras ålder och det önskvärda i att främja deras återanpassning.

5. Den som fällts för brott skall ha rätt att få skuldfrågan och det ådömda straffet omprövade av högre instans enligt lag.

6. Om en lagakraftvunnen dom genom vilken någon har dömts för brott senare har upphävts eller nåd har beviljats på grund av en ny eller nyuppdagad omständighet, som visat att domen var felaktig, skall den som har avtjänat straffet till följd av domen gottgöras enligt lag, om det inte visas att det helt eller delvis berott på personen själv att den tidigare inte kända omständigheten inte blev uppdagad i tid.

7. Ingen får lagföras eller straffas på nytt för ett brott för vilket han eller hon tidigare blivit slutligt fälld till ansvar eller frikänd i enlighet med varje lands lag och rättegångsordning.

Artikel 15

1. Ingen får fällas till ansvar för någon handling eller underlåtenhet som vid den tid då den begicks inte utgjorde ett brott enligt inhemsk eller internationell rätt. Högre straff får inte heller ådömas än det som var tillämpligt vid den tid då brottet begicks. Om efter det att brottet begåtts en ny lag stiftas som föreskriver ett lindrigare straff, skall den skyldige komma i åtnjutande av det.

2. Ingen bestämmelse i denna artikel skall hindra lagföring och bestraffning av en person på grund av en handling eller en underlåtenhet som vid den tidpunkt då den begicks var brottslig enligt de allmänna rättsprinciper som erkänns av världens nationer.

Artikel 16

Var och en har rätt att överallt erkännas som en person i lagens mening.

Artikel 17

1. Ingen får utsättas för godtyckligt eller olagligt ingripande med avseende på privatliv, familj, hem eller korrespondens och inte heller för olagliga angrepp på sin heder eller sitt anseende.

2. Var och en har rätt till lagens skydd mot sådana ingripanden och angrepp.

Artikel 18

1. Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att bekänna sig till eller anta en religion eller en trosuppfattning efter eget val och frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom gudstjänst, iakttagande av religiösa sedvänjor, andaktsutövning eller undervisning.

2. Ingen får utsättas för tvång som kan inskränka hans eller hennes frihet att bekänna sig till eller anta en religion eller en trosuppfattning efter eget val.

3. Friheten att utöva sin religion eller trosuppfattning får endast underkastas de inskränkningar som är angivna i lag och som är nödvändiga för att skydda den allmänna

säkerheten, ordningen, folkhälsan eller sedligheten eller andras grundläggande rättigheter och friheter.

4. Konventionsstaterna förpliktar sig att respektera föräldrars och, i förekommande fall, förmyndares frihet att tillförsäkra sina barn sådan religiös och moralisk bildning som stämmer överens med deras egen övertygelse.

Artikel 19

1. Ingen får utsättas för ingripande för sina åsikters skull.

2. Var och en har rätt till yttrandefrihet. I denna rätt ingår frihet att oberoende av territoriella gränser söka, ta emot och sprida uppgifter och idéer av alla slag, i tal, i skrift och i tryck, i konstnärlig form eller genom annat valfritt uttrycksmedel.

3. Utövandet av de rättigheter som avses i punkt 2 medför särskilda skyldigheter och särskilt ansvar. Detta utövande får därför underkastas vissa inskränkningar men endast sådana som är angivna i lag och som är nödvändiga

a) för att respektera andra människors rättigheter eller anseende,

b) för att skydda den nationella säkerheten, den allmänna ordningen, folkhälsan eller sedligheten.

Artikel 20

1. All propaganda för krig skall vara förbjuden i lag.

2. Allt främjande av nationalhat, rashat eller religiöst hat, som innebär uppvigling till diskriminering, fiendskap eller våld, skall vara förbjudet i lag.

Artikel 21

Rätten till fredliga sammankomster skall erkännas. Utövandet av denna rättighet får inte underkastas andra inskränkningar än sådana som föreskrivs i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till statens säkerhet eller den allmänna

säkerheten, den allmänna ordningen, skyddet av folkhälsan eller sedligheten eller skyddet av andra människors rättigheter och friheter.

Artikel 22

1. Var och en skall ha rätt till föreningsfrihet, inbegripet rätten att bilda och ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen.

2. Utövandet av denna rättighet får inte underkastas andra inskränkningar än sådana som medges i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den nationella säkerheten och den allmänna säkerheten, den allmänna ordningen, skyddet av folkhälsan eller sedligheten eller skyddet av andra människors rättigheter och friheter. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra att lagliga inskränkningar görs för de väpnade styrkornas och polisens utövande av denna rättighet.

3. Ingen bestämmelse i denna artikel skall tillåta en stat som är part i Internationella arbetsorganisationens konvention av år 1948 angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, att stifta lag som inskränker, eller tillämpa lagen på sätt som inskränker, det genom sagda konvention tillförsäkrade skyddet.

Artikel 23

1. Familjen är samhällets naturliga och grundläggande enhet och är berättigad till samhällets och statens skydd.

2. Rätten för giftasvuxna män och kvinnor att ingå äktenskap och bilda familj skall erkännas.

3. Inget äktenskap får ingås utan de blivande makarnas fria och fulla samtycke.

4. Konventionsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att trygga makarnas likställighet i fråga om rättigheter och ansvar vid äktenskapets ingående, under äktenskapet och vid dess upplösning. Vid upplösning av ett äktenskap skall åtgärder vidtas för att tillförsäkra barnen nödvändigt skydd.

Artikel 24

1. Varje barn skall utan diskriminering av något slag på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, nationell eller social härkomst, förmögenhet eller börd ha rätt till sådant skydd från sin familjs, samhällets och statens sida som dess ställning som minderårig kräver.
2. Varje barn skall registreras omedelbart efter födseln och ges ett namn.
3. Varje barn har rätt att förvärva ett medborgarskap.

Artikel 25

Varje medborgare skall ha rätt och möjlighet att utan någon av de åtskillnader som anges i artikel 2 och utan oskäliga inskränkningar

- a) delta i skötseln av allmänna angelägenheter, direkt eller genom fritt valda ombud,
- b) rösta och bli vald vid periodiska och reella val, som förrättas på grundval av allmän och lika rösträtt och hemlig röstning, varigenom garanteras att väljarnas vilja fritt kommer till uttryck, samt
- c) få tillträde på lika villkor till offentlig tjänst i sitt land.

Artikel 26

Alla är lika inför lagen och har rätt till samma skydd av lagen utan diskriminering av något slag. I detta avseende skall lagen förbjuda all diskriminering och garantera var och en ett likvärdigt och effektivt skydd mot all slags diskriminering, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan uppfattning, nationell eller social härkomst, egendom, börd eller ställning i övrigt.

Artikel 27

I de stater där det finns etniska, religiösa eller språkliga minoriteter, skall de som tillhör sådana minoriteter inte förvägras rätten att i gemenskap med andra medlemmar av sin grupp ha sitt eget kulturliv, bekänna sig till och utöva sin egen religion och använda sitt eget språk.

Del IV

Artikel 28

1. En kommitté för de mänskliga rättigheterna (nedan kallad *kommittén*) skall upprättas. Den skall bestå av 18 medlemmar och utföra sitt uppdrag i enlighet med följande.
2. Kommittén skall bestå av medborgare i konventionsstaterna. Dessa personer skall vara moraliskt högtstående och erkänt sakkunniga på området mänskliga rättigheter. Värdet av att några av kommitténs medlemmar har juridisk erfarenhet skall beaktas.
3. Kommitténs medlemmar skall väljas och tjänstgöra i sin personliga egenskap.

Artikel 29

1. Kommitténs medlemmar skall väljas genom hemlig omröstning från en förteckning över personer som har de kvalifikationer som föreskrivs i artikel 28 och vilka för ändamålet har nominerats av konventionsstaterna.
2. Varje konventionsstat får nominera högst två kandidater. Dessa personer skall vara medborgare i den stat som nominerar dem.
3. En person skall kunna nomineras för omval.

Artikel 30

1. Det första valet skall genomföras senast sex månader efter dagen för konventionens ikraftträdande.
2. Senast fyra månader före dagen för varje val till kommittén, med undantag för ett val som syftar till att enligt artikel 34 återbesätta en ledigförklarad plats, skall Förenta nationernas generalsekreterare skriftligen inbjuda konventionsstaterna att inom tre månader inkomma med nominering av kandidater till kommittén.
3. Förenta nationernas generalsekreterare skall upprätta en förteckning i alfabetisk ordning över alla de nominerade kandidaterna med angivande av vilka stater som har nominerat dem. Generalsekreteraren skall överlämna förteckningen till konventionsstaterna senast en månad före dagen för varje val.

4. Val av kommitténs medlemmar skall förrättas vid ett av Förenta nationernas generalsekreterare sammankallat möte med konventionsstaterna i Förenta nationernas högkvarter. Vid detta möte, där två tredjedelar av konventionsstaterna måste vara företrädare för att beslut skall kunna fattas, skall de kandidater väljas till kommittén som uppnår det största antalet röster och absolut majoritet av närvarande och röstande stater.

Artikel 31

1. I kommittén får inte ingå mer än en medborgare från en och samma stat.

2. Val till kommittén skall förrättas med iakttagande av en rättvis geografisk fördelning av medlemskapet och av att olika civilisationsformer och de viktigaste rättssystemen blir företrädare.

Artikel 32

1. Kommitténs medlemmar skall väljas för en tid av fyra år. De kan återväljas om de har nominerats till återval. För nio av de medlemmar som valts vid det första valet skall mandatet dock utlöpa efter två år. Omedelbart efter det första valet skall dessa nio medlemmar utses genom lottdragning av ordföranden vid ett sådant möte som avses i artikel 30.4.

2. Val efter det att en mandatperiod utlöp skall förrättas enligt bestämmelserna i föregående artiklar i denna del av konventionen.

Artikel 33

1. Om någon medlem av kommittén enligt de övriga medlemmarnas enhälliga uppfattning har upphört att utföra sitt uppdrag av annan anledning än tillfällig frånvaro, skall kommitténs ordförande underrätta Förenta nationernas generalsekreterare, som skall ledigförklara den plats som innehas av ifrågasatt medlem.

2. Om någon medlem av kommittén avlider eller avsäger sig sitt uppdrag, skall ordföranden omedelbart underrätta Förenta nationernas generalsekreterare, som skall ledigförklara platsen med verkan från och med dagen för dödsfallet eller från och med den dag då avsägelsen träder i kraft.

Artikel 34

1. När en plats har ledigförklarats enligt artikel 33 och om mandattiden för den medlem som skall ersättas inte utlöper inom sex månader från det att platsen ledigförklarades, skall Förenta nationernas generalsekreterare underrätta konventionsstaterna om att platsen har ledigförklarats. Konventionsstaterna får inom två månader lämna förslag enligt bestämmelserna i artikel 29 till platsens återbesättande.

2. Förenta nationernas generalsekreterare skall upprätta och till konventionsstaterna överlämna en förteckning i alfabetisk ordning över de nominerade personerna. Valet för platsens återbesättande skall sedan förrättas enligt de tillämpliga bestämmelserna i denna del av konventionen.

3. En medlem av kommittén som valts att inta en plats som ledigförklarats enligt artikel 33 skall inneha uppdraget under återstoden av mandattiden för den medlem som frånträtt kommittéuppdraget enligt bestämmelserna i den artikeln.

Artikel 35

Kommitténs medlemmar skall med godkännande av Förenta nationernas generalförsamling få arvode av Förenta nationerna. Bestämmelserna om arvoden skall fastställas av generalförsamlingen med beaktande av betydelsen av kommitténs uppdrag.

Artikel 36

Förenta nationernas generalsekreterare skall ställa personal och övriga hjälpmedel som är nödvändiga till förfogande för att möjliggöra för kommittén att effektivt utföra sitt uppdrag enligt denna konvention.

Artikel 37

1. Förenta nationernas generalsekreterare skall sammankalla kommittén till dess första möte i Förenta nationernas högkvarter.

2. Senare möten skall hållas vid de tidpunkter som anges i kommitténs arbetsordning.

3. Kommittén skall som regel sammanträda i Förenta nationernas högkvarter eller dess kontor i Genève.

Artikel 38

Varje kommittémedlem skall före tillträdet av sitt uppdrag avge en högtidlig förklaring vid ett för allmänheten tillgängligt möte med kommittén att han eller hon skall fullgöra sitt uppdrag opartiskt och samvetsgrant.

Artikel 39

1. Kommittén skall välja sitt presidium för en tid av två år. De kan återväljas.

2. Kommittén skall anta sin egen arbetsordning. I denna skall dock bland annat föreskrivas följande:

a) Kommittén är beslutsför om tolv medlemmar är närvarande.

b) Kommittén skall fatta sina beslut med en majoritet av de närvarande medlemmarnas röster.

Artikel 40

1. Konventionsstaterna åtar sig att avge rapport om vilka åtgärder de har vidtagit för att genomföra rättigheterna i denna konvention och om vilka framsteg som gjorts i fråga om utövandet av dessa rättigheter

a) inom ett år efter konventionens ikraftträdande för staten i fråga, och

b) därefter när kommittén begär det.

2. Alla rapporter skall tillställas Förenta nationernas generalsekreterare, som skall överlämna dem till kommittén för granskning. I rapporterna skall anges de omständigheter och svårigheter som kan ha påverkat genomförandet av konventionens bestämmelser.

3. Efter samråd med kommittén får Förenta nationernas generalsekreterare till de berörda fackorganen överlämna kopior av rapporterna i de delar dessa faller inom deras verksamhetsområden.

4. Kommittén skall granska de från konventionsstaterna mottagna rapporterna. Den skall tillställa dem sina egna rapporter tillsammans med de allmänna kommentarer den finner befogade. Kommittén får även till Ekonomiska och sociala rådet överlämna dessa kommentarer tillsammans med kopior av rapporter från konventionsstaterna.

5. Konventionsstaterna får delge kommittén synpunkter med anledning av de kommentarer kommittén kan ha gjort enligt punkt 4 ovan.

Artikel 41

1. En konventionsstat får när som helst avge en förklaring enligt denna artikel att den erkänner kommitténs behörighet att ta emot och pröva framställningar i vilka en stat påstår att en annan stat inte uppfyller sina förpliktelser enligt denna konvention. Framställningar enligt denna artikel får tas emot och prövas endast om de härrör från en stat som har avgivit en förklaring om att den erkänner kommitténs behörighet med avseende på den egna staten. En framställning får inte tas emot av kommittén om den avser en stat som inte har avgivit en sådan förklaring. Framställningar som mottagits enligt denna artikel skall handläggas på följande sätt:

a) Om en konventionsstat anser att en annan konventionsstat inte uppfyller bestämmelserna i konventionen, får den genom ett skriftligt meddelande fästa denna stats uppmärksamhet på detta förhållande. Inom tre månader efter det att meddelandet mottagits, skall den mottagande staten tillställa den stat från vilken meddelandet härrör en förklaring eller ett annat skriftligt uttalande, varigenom ärendet klarläggs. I den mån det är möjligt och sakligt motiverat, skall där redogöras för de inhemska processreglerna liksom också för de rättsmedel som redan uttömts eller som vid det aktuella tillfället är tillgängliga eller som i fortsättningen kan tas i anspråk.

b) Om ärendet inte reglerats på ett för båda parter tillfredsställande sätt inom sex månader efter det att den mottagande staten mottog det ursprungliga meddelandet, får endera staten hänskjuta ärendet till kommittén genom en anmälan både till kommittén och till den andra staten.

c) Kommittén skall behandla ett ärende som har hänskjutits till den först sedan den har försäkrat sig om att alla tillgängliga nationella rättsmedel har tagits i anspråk och uttömts i enlighet med folkrättens allmänt vedertagna grundsatser. Detta skall dock inte gälla om ianspråktagandet av rättsmedlen är oskäligt tidskrävande.

d) Kommittén skall sammanträda inom stängda dörrar när den behandlar framställningar enligt denna artikel.

e) Med förbehåll för bestämmelserna i c ovan skall kommittén ställa sig till de berörda staternas förfogande för att uppnå en lösning i godo av ärendet, grundad på respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna enligt denna konvention.

f) Kommittén får i varje ärende som hänskjutits till den anmoda de berörda stater som avses i b ovan att inkomma med kompletterande relevanta upplysningar.

g) De berörda stater som avses i b ovan skall ha rätt att vara representerade vid ärendets behandling i kommittén samt att muntligen och/eller skriftligen inkomma med synpunkter.

h) Inom tolv månader räknat från dagen för mottagandet av en anmälan enligt b ovan, skall kommittén avge rapport om följande:

i) Om en lösning enligt e ovan har uppnåtts, skall kommittén begränsa sin rapport till en kort redogörelse för omständigheterna och den uppnådda lösningen.

ii) Om en lösning enligt e ovan inte har uppnåtts, skall kommittén begränsa sin rapport till en kort redogörelse för omständigheterna. Synpunkter som de berörda konventionsstaterna kan ha anfört skriftligen och protokoll över synpunkter som de har anfört muntligen skall fogas till rapporten.

I alla ärenden skall rapporten delges de berörda konventionsstaterna.

2. Bestämmelserna i denna artikel träder i kraft när tio konventionsstater har avgivit förklaringar enligt punkt 1 ovan. Dessa förklaringar skall av konventionsstaterna deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare, som skall delge de övriga konventionsstaterna kopior av dem. En förklaring får återkallas när som helst genom en anmälan till generalsekreteraren. En sådan återkallelse skall inte påverka prövningen av

ett ärende som redan har föranlett en anmälan enligt denna artikel. Inga ytterligare anmälningar från en konventionsstat får mottas sedan en anmälan om återkallelse av förklaringen har mottagits av generalsekreteraren, om den berörda konventionsstaten inte har avgivit en ny förklaring.

Artikel 42

1. a) Om ett ärende som hänskjutits till kommittén enligt artikel 41 inte kan regleras på ett sätt som är tillfredsställande för de berörda konventionsstaterna, får kommittén med dessa staters samtycke utse en tillfällig förlikningskommission (nedan kallad *kommissionen*). Denna kommission skall ställa sig till de berörda staternas förfogande för att uppnå en lösning av ärendet i godo, grundad på respekt för denna konvention.

b) Kommissionen skall bestå av fem personer som godkänts av de berörda staterna. Om dessa stater inom tre månader inte kan enas om kommissionens sammansättning helt eller delvis, skall de medlemmar av kommissionen om vilka enighet inte har kunnat uppnås utses av kommittén bland dess medlemmar med två tredjedels majoritet vid en hemlig omröstning.

2. Medlemmarna i kommissionen skall tjänstgöra i personlig egenskap. De får inte vara medborgare i de berörda staterna eller i en stat som inte är ansluten till denna konvention eller i en stat som inte har gjort en förklaring enligt artikel 41.

3. Kommissionen skall välja sin egen ordförande och anta sin egen arbetsordning.

4. Kommissionens möten skall som regel hållas i Förenta nationernas högkvarter eller i organisationens kontor i Genève. Mötena kan emellertid även hållas på andra lämpliga platser som kommissionen bestämmer i samråd med Förenta nationernas generalsekreterare och de berörda staterna.

5. Det sekretariat som anges i artikel 36 skall även biträda kommissioner som utsetts enligt denna artikel.

6. Upplysningar som mottagits och sammanställts av kommittén skall ställas till kommissionens förfogande. Kommissionen får anmoda de berörda staterna att lämna kompletterande relevanta upplysningar.

7. När kommissionen har slutbehandlat ärendet, dock inte senare än tolv månader efter det att ärendet har anhängiggjorts inför kommissionen, skall den avge en rapport till kommitténs ordförande för delgivning med de berörda konventionsstaterna.

a) Om kommissionen inte kan avsluta ärendet inom tolv månader, skall den begränsa sin rapport till en kort redogörelse för läget i fråga om sin prövning av ärendet.

b) Om en lösning i godo har uppnåtts grundad på respekt för de mänskliga rättigheterna i denna konvention, skall kommissionen begränsa sin rapport till en kort redogörelse för omständigheterna och den uppnådda lösningen.

c) Om en lösning enligt b ovan inte har uppnåtts, skall kommissionen i sin rapport redogöra både för sina slutsatser beträffande de relevanta omständigheterna i tvisten mellan de berörda staterna och för sin uppfattning om möjligheterna att uppnå en lösning i godo. Rapporten skall även innefatta de berörda staternas skriftliga synpunkter samt protokoll över deras muntliga synpunkter.

d) Om kommissionen har avgivit en rapport enligt c ovan, skall de berörda konventionsstaterna inom tre månader efter mottagandet av rapporten meddela kommitténs ordförande om de godkänner rapportens innehåll.

8. Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka kommitténs skyldigheter enligt artikel 41.

9. De berörda konventionsstaterna skall dela alla utgifter för kommissionens medlemmar lika mellan sig enligt Förenta nationernas generalsekreterares beräkning.

10. Förenta nationernas generalsekreterare får vid behov betala utgifterna för medlemmarna i kommissionen innan de berörda staterna har ersatt dem enligt punkt 9 ovan.

Artikel 43

Medlemmarna i kommittén och de tillfälliga förlikningskommissioner som kan utses enligt artikel 42 skall ha rätt till de förmåner och privilegier samt den immunitet som tillkommer sakkunniga som utför uppdrag för Förenta nationerna enligt tillämpliga bestämmelser i konventionen om Förenta nationernas privilegier och immuniteter.

Artikel 44

Bestämmelserna om genomförande av denna konvention skall tillämpas utan att det skall inkräkta på förfaranden, som inom området för mänskliga rättigheter har beslutats i eller med stöd av Förenta nationernas och deras fackorgans stadgor och konventioner. De skall inte hindra konventionsstaterna från att använda andra förfaranden för lösandet av en tvist i överensstämmelse med allmänna eller särskilda internationella överenskommelser i kraft mellan dem.

Artikel 45

Kommittén skall genom Ekonomiska och sociala rådet årligen avge en redogörelse för sin verksamhet till Förenta nationernas generalförsamling.

Del V

Artikel 46

Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas som en inskränkning av bestämmelserna i Förenta nationernas stadga och fackorganens stadgor i de delar dessa instrument anger det ansvar som Förenta nationernas olika organ och fackorgan har med avseende på de frågor som behandlas i denna konvention.

Artikel 47

Ingen bestämmelse i denna konvention skall tolkas som en inskränkning av alla folks inneboende rätt att till fullo och utan begränsning dra fördel av och utnyttja sina naturrikedomar och naturtillgångar.

Del VI

Artikel 48

1. Denna konvention skall stå öppen för undertecknande av stater som är medlemmar av Förenta nationerna eller av något av dess fackorgan, av stater som är anslutna till

Internationella domstolens stadga samt av alla andra stater som av Förenta nationernas generalförsamling har inbjudits att ansluta sig till konventionen.

2. Denna konvention skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

3. Denna konvention skall stå öppen för anslutning av de stater som avses i punkt 1 ovan.

4. Anslutning skall ske genom deponering av ett anslutningsinstrument hos Förenta nationernas generalsekreterare.

5. Förenta nationernas generalsekreterare skall underrätta alla stater som har undertecknat denna konvention eller anslutit sig till den om deponeringen av varje ratifikations- och anslutningsinstrument.

Artikel 49

1. Denna konvention träder i kraft tre månader efter dagen för deponeringen hos Förenta nationernas generalsekreterare av det trettiofemte ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.

2. För en stat som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention efter deponeringen av det trettiofemte ratifikations- eller anslutningsinstrumentet, träder konventionen i kraft tre månader efter det att dess eget ratifikations- eller anslutningsinstrument deponerades.

Artikel 50

Bestämmelserna i denna konvention skall utan begränsningar eller undantag av något slag gälla i alla delar av förbundsstater.

Artikel 51

1. Konventionsstaterna får föreslå ändringar i konventionen. Texten till ändringsförslagen skall överlämnas till Förenta nationernas generalsekreterare. Generalsekreteraren skall sedan översända ändringsförslagen till konventionsstaterna med en begäran att de underrättar denne om huruvida de tillstyrker att en konferens av stater sammankallas för att ta ställning till och rösta om förslagen. Om minst en tredjedel av staterna tillstyrker en

sådan konferens, skall generalsekreteraren sammankalla konferensen i Förenta nationernas regi. Förslag till ändringar som antagits av en majoritet av de vid konferensen närvarande och röstande stater skall underställas Förenta nationernas generalförsamling för godkännande.

2. Ändringar träder i kraft när de har godkänts av Förenta nationernas generalförsamling och antagits med två tredjedels majoritet av konventionsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.3. När ändringar träder i kraft, skall de vara bindande för de stater som antagit dem, medan övriga stater fortfarande är bundna av bestämmelserna i denna konvention och eventuella tidigare ändringar som de har antagit.

Artikel 52

Utöver de underrättelser som anges i artikel 48.5 skall Förenta nationernas generalsekreterare underrätta alla de stater som avses i artikel 48.1 om följande:

- a) alla undertecknanden, ratifikationer och anslutningar enligt artikel 48,
- b) dag för ikraftträdande av denna konvention enligt artikel 49 samt dag för ikraftträdande av varje ändring enligt artikel 51.

Artikel 53

1. Denna konvention, vars engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter är lika giltiga, skall deponeras i Förenta nationernas arkiv.

2. Förenta nationernas generalsekreterare skall delge de stater som avses i artikel 48 bestyrkta avskrifter av denna konvention.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina regeringar, undertecknat denna konvention, som framlades för undertecknande i New York den 16 december 1966.